

kunde komme dette Onde til Livs. Det har jeg ikke opnaaet, af hvilken Grund ved jeg ikke, men Overdyrlæge Malmgreen har anbefalet mig at foretage Eftersyn af de i Handelsstaldene opstaldede saakaldte 4 Aars Heste, jeg vilde da finde Beviser paa, at hans Paastand er rigtig. Overdyrlægen ved Remontekommissionen fastholder altsaa Rigtigheden af sin Paastand. Jeg finder imidlertid ikke Anledning til at gaa omkring i Handelsstaldene, thi jeg vilde intet Resultat faa ud deraf. Kommer jeg ind i en saadan Stald og siger: Maa jeg se alle de Heste, som I ønsker at sælge som 4-aarige, for jeg har en lumsk Anelse om, at I snyder, at I er Overtrædere af Loven af 17. Maj 1916, faar jeg rimeligvis intet at se; jeg har jo ingen Magtmidler til at fremtvinge, at jeg faar noget at se, som kan berige mig med en Viden, jeg siden kan drage Nytte af. Jeg synes derfor, at der er Anledning for Forsvarsministeren til at sige til Dyrlægen ved Remontekommissionen, at hvor som helst og naar som helst han træffer disse Tilfælde, er det hans Pligt at anmelde dem, saaledes at de, som forbyrder sig overfor denne Lovbestemmelse, skaanselsløst kan drages til Ansvar.

Jeg vil takke den højtærede Trafikminister for hans velvillige Udtalelser med Hensyn til Forbindelsen mellem Fyn og Sønderjylland. Det glædede mig, at Ministeren har udtalt sig saa bestemt, idet han sagde, at han lægger Hovedvægten paa Forbindelsen mellem Faaborg og Sønderjylland, og at han vil anbefale en Statssubvention hertil. Jeg deler ganske Trafikministerens Opfattelse: at det vil frembyde Vanskeligheder for Staten at overtage de sydfynske Jernbaner. Dette gælder dog ikke Banen fra Nyborg til Faaborg, der er en Statsbane, som kun er forpagtet ud, men jeg kan godt se, at for de andre Baners Vedkommende kan det volde Vanskeligheder, fordi Baneadministrationen ikke er videre villig til at lade dem overgaa til Staten. I øvrigt maa jeg sige — det forekommer mig, at det skal siges fra dette Sted —, at vi i Sydfyn er overordentlig vel betjente af det sydfynske Jernbaneselskab, vi har intet at klage over udover det, at Taksterne selvfølgelig er noget højere, end de er paa Statsbanerne, men det kommer af, at dette private Selskab hylder det i

og for sig meget fornuftige Princip, at en Forretning skal kunne bære sig. Jeg vil dog finde Anledning til at sige, at Banen fra Nyborg til Faaborg bør overgaa til Statsdrift; om det saa bliver nødvendigt, at Banen fra Odense til Svendborg ogsaa overgaa til Statsdrift, skal jeg ikke udtale mig om, men den Bane, som Staten i Forvejen ejer, kunde virkelig godt hurtigst muligt overgaa til Statsdrift. Med „hurtigst muligt“ mener jeg: saa snart som muligt indenfor 1922. Paa det Tidspunkt ophører nemlig Forpagningskontrakten med de sydfynske Statsbaner.

Den højtærede Kirkeministers Svar paa min indstændige Anmodning om en Kirke i Falsled føler jeg mig i høj Grad utilfredsstillet ved. I disse Tider, hvor man maa bøje sig under mangt og meget, maa man selvfølgelig ogsaa bøje sig for dette; men jeg maa dog sige, at den Grund, som den højtærede Kirkeminister angav, at man ikke kunde øge Kravene til den kirkelige Betjening, kan ikke anvendes ved denne Lejlighed. I over 40 Aar har Præsten i Svanninge prædiket i Falsled Skole 2 Gange om Maanedens, og naar Beboerne i Falsled nu gerne vil have en Kirke, er det, fordi der ikke er Plads nok i denne Skole. For øvrigt er Skolelokaler jo heller ikke indrettede saaledes, at de fuldt ud svarer til Hensigten, naar der er Tale om Gudstjeneste. Svanninge Sogn har, som jeg sagde forleden Dag, 2 200 Indbyggere, og Falsled ligger en Mil fra Svanninge Kirke; der er altsaa gode Grunde for Beboerne omkring Falsled til at ønske deres egen Kirke, ogsaa af Hensyn til, at de kan faa en Kirkegaard. Det er besværligt for mange gamle og svage at gaa en hel Mil for at tilse deres kære Grave. Den højtærede Kirkeminister fandt, at de forskellige Henvendelser om nye Kirker i Virkeligheden var vel begrundede, men fremdrog særlig det Ønske, der var fremsat af det ærede Medlem fra Guldager (Slebsager) og det ærede 6te Medlem for Ribe Amt (Valdemar Nielsen). Jeg kan ikke afveje, hvilke Krav der er de mest berettigede, men jeg har svært ved at tænke mig, at et Ønske om en Kirke kan være mere vel begrundet end Ønsket fra Beboerne i Falsled. Jeg vil gerne anmode den højtærede Kirkeminister om vedvarende at